

[Lennart Larsson.]

begrænse inflationen. Det er et udtalt krav fra befolkningens side — og dette krav understøttes af store dele af pressen — at politikerne gør en indsats for at få denne produktionspolitik gennemført. Man er således nødt til at acceptere, at mulighederne for øget velfærd er begrænset af den samlede produktion. Det er derfor nødvendigt, at regering og folketing går ind for et produktivitets syn ved løsningen af forskellige offentlige opgaver og herudfra prioriterer de kollektive goder, herunder de sociale, kulturelle og servicemæssige.

I denne forbindelse er forslaget om ændringer af postvæsenets omdelingssystem et konstruktivt forslag. Ud over den relative besparelse i tid pr. husstand skulle den mindre fysiske belastning af brevombærerne give mulighed for at tiltrække den eneste virkelige arbejdskraftreserve, der findes, kvinderne, eventuelt gennem tilbud om arbejde på deltid. Det er klart, at det vil blive noget mere besværligt, når man selv skal hente sin post enten fra stueetagen eller foran sin villa, og en del af befolkningen vil givet opfatte ændringen som et tilbageskridt og en urimelig indblanding i dagligdagens rettigheder. Det er imidlertid min overbevisning, at borgerne alligevel vil forstå at acceptere det lavere serviceniveau ud fra de samfundsøkonomiske betragtninger, der ligger til grund for forslaget.

Yderligere kan jeg henvise til udviklingen af købevanerne i vort samfund; det har vist sig, at forbrugerne gerne kvitterer service mod at få flere reelle goder for pengene. De forbrugere, der tidligere hos deres handlende fik en personlig ekspedition, varerne bragt og i visse tilfælde måske en lang kredit, har frivilligt strøget den omfattende service og påtager sig nu selv at finde varerne frem, betale kontant og selv bringe varerne hjem. Hovedparten af den gruppe i samfundet, der administrerer den væsentligste del af de samlede lønindtægter, husmødrene, har allerede vist og fulgt vejen.

På venstres vegne kan jeg anbefale lovforslaget til en velvillig udvalgsbehandling.

Jørgen Andersen: Ud over nogle ikke kontroversielle ændringer af rent administrativ karakter indeholder det foreliggende forslag til revision af postloven 4 mere eller mindre

problemprægede punkter, som nok bør drøftes i et kommende udvalg.

For det første forslaget relation til verdenspostkongressen i Tokyo i 1969, som tilsiger os at ajourføre vore takster efter en femtrinsvægtskala i stedet for som nu efter en tretrinsskala. Selv om denne ændring indebærer en portoforhøjelse, som sammenfaldende med andre prisstigninger kan være ubehagelig, tror jeg, at såvel befolkningen som det høje ting vil være indforstået med, at indgåede internationale aftaler respekteres, i særdeleshed når aftalernes fordele som her langt overstiger byrderne.

For det andet foreslås indført et nyt greb i loven, nemlig postale normalforsendelser, hvilket i praksis vil sige, at man fremtidig vil anvende både vægt og form som frigeørelsesgrundlag ved portoansættelser og derved tilskynde publikum til i videst muligt omfang at anvende normalforsendelsen, således at postetaten kan udnytte de tekniske sorteringsanlæg mest muligt rationelt. Også over for denne problemløsning bør man kunne forvente almindelig forståelse.

Det tredje punkt er ajourføringen af pakkeporto til og fra Færøerne. Her kan der måske i første omgang være tale om, at denne vil anspre til kritik på selve Færøerne, men mon man dog ikke her vil forstå det rimelige i, at portoudgifterne harmoniseres med dem, som vore landsmænd på Grønland må bære? Der findes i hvert fald for mig at se ingen saglig begrundelse for at opretholde denne forskel imellem landsdelene.

Det fjerde hovedpunkt drejer sig om et lovfæstet påbud om de såkaldte brevkasseanlæg såvel i etagebyggeri som ved villaer, rækkehuse og sommerhuse. Denne ændring er nok den mest kontroversielle, som det allerede er kommet til udtryk fra foregående ordføreres side, idet man her med rette kan tale om en uvenlig reform over for publikum. Siden kong Christian den Fjerde juleaftensdag 1624 grundlagde det danske postvæsen efter en forordning om postbudde — med 2 d'er — som skulle være udi alle købstæder, og som stedse skulle løbe omkring med brevve, har postvæsenet været i væsentlig fremgang og har indtil vore dage kunnet yde en konstant stigende betjening af publikum. Danmark var således det første land i verden, som gennemførte den dag-